

โรคฝีดาษลิง

เชื้อฝีดาษลิงเป็นไวรัสที่ก่ออาการในคนคล้ายไข้ทรพิษ หรือโรคฝีดาษ โดยเป็นเชื้อที่แพร่จากสัตว์จำพวกหนู กระรอกและลิง ผ่านการสัมผัสกับเลือดหรือถูกกัด

1 การติดต่อ

จากสัตว์สู่มนุษย์

- จากการสัมผัสทางผิวหนัง
- เยื่อ เมื่อก เช่น จมูก ปาก ตา

จากสัตว์ป่วยที่เป็นโรค

- สารคัดหลั่ง เลือด ผิวหนัง
- การนำซากสัตว์ป่วยมาปรุงอาหาร
- การถูกสัตว์ป่วย ข่วน กัด หรือสัมผัส

จากมนุษย์สู่มนุษย์

- ละอองฝอย ทางหายใจ
- การสัมผัสเลือด สารคัดหลั่งและรอยโรคที่ผิวหนังของผู้ป่วย
- การสัมผัสของใช้ส่วนตัวที่ปนเปื้อนสารคัดหลั่งจากผู้ป่วย หลังได้รับเชื้อโรคนี้นี้จะมีระยะฟักตัวเฉลี่ย 7-14 วัน หรืออาจนานได้ถึง 21 วัน

โคม่าในกรณีแพร่จากคนสู่คนก่อนข้างต้น

2 อาการ

- มีไข้ ปวดศีรษะ: เกิดอาการบวม ปวดหลัง ปวดกล้ามเนื้อ
- ผดผื่น ลามจากใบหน้าไปสู่ส่วนอื่นๆ ของร่างกาย

15 ประเทศพบผู้ป่วยติดเชื้อ "ฝีดาษลิง"

ข้อมูล ณ 23 มี.ค. 2565

3 การรักษา

การรักษาโดยให้ยาต้านไวรัส cidofovir, Tecovirimat, brincidofovir

ข้อแตกต่างระหว่างฝีดาษลิงและฝีดาษ คือในฝีดาษจะไม่มีอาการต่อมน้ำเหลืองโตเช่นเดียวกับที่พบในฝีดาษลิงภายใน 1-3 วัน

4 การป้องกัน

- ล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่/แอลกอฮอล์
- งดรับประทานของป่า/ปรุงอาหารจากสัตว์ป่า
- หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ป่าที่มาจากพื้นที่เสี่ยงหรือสัตว์ป่าป่วย
- หลีกเลี่ยงการสัมผัสผู้ที่มิประวัติมาจากพื้นที่เสี่ยงและมีอาการ
- การฉีดวัคซีนที่ได้รับอนุญาตในสหรัฐอเมริกา คือ JYNNEOS

